

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2004, čj. OSV-196/04/SD-4/KR, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 3. 2008, č.j. 38 Cad 5/2004 - 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 2. 2004, č. j. OSV-196/04/SD-4/KR, jímž bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu ze dne 22. 12. 2003, č. j. soc/4997/552/2003/Dv, jímž nebyla žalobci od 1. 12. 2003 přiznána dávka sociální péče. Výrok tohoto rozhodnutí bylo změněn tak, že žádost žalobce o poskytnutí dávky sociální péče se zamítá.

V průběhu řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí požádal žalobce soud o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 31. 3. 2008, č. j. 38 Cad 5/2004 - 47, Krajský soud v Ostravě žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů. Soud v odůvodnění uvedl, že si od žalobce vyžádal potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Žalobce soudu zaslal toto potvrzení datované dnem 20. 12. 2007, v něm však nechal nevyplněné všechny údaje ohledně příjmů z pracovního nebo obdobného poměru, z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení a další příjmy. Vyplnil toliko, že je spoluvlastníkem rodinného domu. Soud uvedl, že je mu z jeho rozhodovací činnosti známo, že Česká správa sociálního zabezpečení uvolnila žalobci od 2. 12. 2003 výplatu částečného invalidního důchodu a částečný invalidní důchod

žalobce činil celkem 4790 Kč měsíčně s tím, že od ledna 2007 pak činil 5820 Kč měsíčně. Česká správa sociálního zabezpečení ve svém rozhodnutí rovněž uvedla, že důchod bude žalobci vyplácen od října 2007 a doplatek za období od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007 činí 203 997 Kč; tato částka již byla žalobci vyplacena. Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení vyplývá, že žalobce zaslal soudu nepravdivě vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Rovněž údaje o výdělkových a majetkových poměrech manželky žalobce soud shledal nepravdivými, neboť ze své činnosti zjistil, že i manželka žalobce, s níž žalobce žije ve společné domácnosti, je poživatelkou invalidního důchodu. Krajský soud tedy neustanovil žalobci pro žalobní řízení advokáta, neboť s ohledem na to, že žalobce neuvedl řádně všechny údaje o svých majetkových poměrech, nemohl soud posoudit, zda žalobce splňuje zákonem stanovené podmínky pro ustanovení zástupce.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel namítal, že soud nezohlednil, z čeho stěžovatel žil a jak byl zabezpečen od 1. 12. 2003 do 30. 9. 2007. Stěžovatel navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a aby mu byl pro celé řízení ustanoven JUDr. Vít Vohánka, advokát.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Důvod kasační stížnosti je vymezen v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jedná se tedy o tvrzenou nezákonnost rozhodnutí krajského soudu z důvodu nesprávného posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovatel, u něhož je předpoklad, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Podle § 138 o. s. ř. může předseda senátu přiznat zcela nebo zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka. V souzené věci soud stěžovateli neustanovil zástupce, neboť stěžovatel řádným způsobem nevyplnil všechny kolonky ve formuláři prohlášení o osobních majetkových a výdělkových poměrech tak, jak jej soud vyzval.

Stěžovatel přiložil ke kasační stížnosti několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 29. 10. 2007, č. j. 4 Ads 36/2007 - 134, v němž Nejvyšší správní soud zaujal jiný názor na posouzení toho, zda žalobce splňuje předpoklad osvobození od soudních poplatků, než krajský soud. Uvedené rozhodnutí však nelze na souzenou věc aplikovat, neboť ve zde souzené věci zde soud neustanovil stěžovateli zástupce z odlišných důvodů. Zatímco ve věci sp. zn. 4 Ads 36/2007 soud neustanovil žalobci zástupce proto, že neshledal splnění předpoklad osvobození od soudních poplatků, v souzené věci Krajský soud v Ostravě dospěl k závěru, že žalobci nelze ustanovit zástupce s ohledem na to, že žalobce neposkytl soudu dostatečnou součinnost a nevyplnil řádně formulář prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Nezbytným předpokladem pro to, aby byl účastníku řízení ustanoven zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s., je splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Aby soud mohl tuto skutečnost zhodnotit, musí mu žalobce poskytnout součinnost v tom smyslu, že soudu sdělí své majetkové poměry. Jestliže stěžovatel v souzené věci neposkytl soudu navzdory řádné výzvě informaci o svých majetkových poměrech, nebylo možné dovodit, že je u něj splněn předpoklad osvobození od soudních poplatků. Proto Nejvyšší správní soud shledal postup krajského soudu, jímž soud stěžovateli neustanovil zástupce pro řízení o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí, jako zákonu odpovídající. Pokud jde o námitku stěžovatele, že soud nezkoumal, z čeho stěžovatel žil a jak byl zabezpečen od 1. 12. 2003 do 30. 9. 2007, pak je zapotřebí uvést, že ke zkoumání těchto skutečností krajský soud nemohl přistoupit, a to právě s ohledem na neúplně vyplněný formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníku řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaný na ni nemá právo ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu